

Дата проведення - 19.05. 2020.

Тема. Причини, характер, періодизація Другої світової війни. Основні театри воєнних дій. Утворення антигітлерівської коаліції, її значення.

Пояснення навчального матеріалу

1 вересня 1939 р. напад Німеччини на Польщу, початок Другої світової війни

17 вересня 1939 р. вступ Червоної армії на територію Західної України і Західної Білорусії

30 листопада 1939 р. - 12 березня 1940 р. — радянсько-фінляндська війна

22 червня 1940 р. капітуляція Франції

серпень — грудень 1940 р. «Битва за Англію»

1. ПЕРЕДУМОВИ ВІЙНИ

Головною передумовою війни був несправедливий світовий порядок, що встановився внаслідок Версальсько-Вашингтонської системи.

Німеччина після поразки в Першій світовій війні та національного приниження, якого вона зазнала, виношувала плани повернення втрачених позицій світової держави. Нацистські лідери прагнули розширити «життєвий простір» і встановити панування Німеччини над усім світом.

Італія прагнула закріпити своє панування на Балканах, у Північній і Східній Африці, перетворити Середземне море на «Італійське озеро».

Японія зорієнтувала свою політику на територіальну експансію в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні, здійснення на практиці гасла «Азія для азійців». Важливу роль у підштовхуванні світу до війни відіграло підписання 27 вересня 1940 р. Троїстого пакту між Німеччиною, Італією та Японією.

Велика Британія та Франція, намагаючись захистити свою геополітичну перевагу, виступали за утвердження принципів ліберальної демократії. Політика «умиротворення», за задумом лідерів Британії та Франції, мала позбавити нацистів політичної ініціативи і, зрештою, влади. Однак ця політика зазнала поразки.

Керівництво США відразу після закінчення Першої світової війни оголосило, що повертається до традиційної політики ізоляціонізму.

Керівництво СРСР, з одного боку, декларувало незгоду із перекроюванням політичної карти Європи і пропонувало зміцнення системи колективної безпеки. З іншого — Кремль розраховував використати протиріччя між західноєвропейськими країнами і Німеччиною. Сталінське керівництво прагнуло встановити у підконтрольних країнах прорадянські комуністичні режими.

Отже, передумови Другої світової війни увібрали в себе весь комплекс протиріч, що нагромадилися у світі наприкінці 1930-х років.

2. ХАРАКТЕР ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Характер Другої світової війни був неоднозначним. Для народів і країн, які стали жертвою агресії, війна мала справедливий, антифашистський характер (Польща, Югославія та ін.). Німеччина, Італія, Японія та деякі інші країни вели війну з метою загарбання чужих територій.

3. ПЕРІОДИЗАЦІЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

1-й етап (1 вересня 1939 р. — 21 червня 1941 р.). Після нападу Німеччини на Польщу основними подіями цього періоду були «дивна війна» між британськими та французькими військами, з одного боку, і гітлерівцями — з іншого; окупація Німеччиною Данії, Норвегії, Люксембургу, Бельгії, Нідерландів, Югославії, Греції (Грецію також окупувала й італійська армія); капітуляція Франції 22 червня 1940 р. Під контролем Німеччини опинилася значна частина Європи. СРСР з вересня 1939 до червня 1941 р., як і нацистська Німеччина, вів загарбницьку війну проти народів Східної Європи. 17 вересня 1939 р.

радянські війська встановили контроль над територіями Західної України та Західної Білорусії; згодом були анексовані країни Прибалтики. У листопаді 1939 р. СРСР здійснив агресію проти Фінляндії.

2-й етап (22 червня 1941 р. — 18 листопада 1942 р.). Його основні події — напад нацистської Німеччини на СРСР, відступ Червоної армії та перша її перемога під Москвою. 8 грудня 1941 р. США оголосили війну Японії. З грудня 1941 р. до червня 1942 р. Японія окупувала Сингапур, Таїланд, Індонезію, Бірму, Філіппіни. 1 січня 1942 р. 26 держав, що перебували у стані війни з Німеччиною, Італією і Японією, підписали Декларацію Об'єднаних Націй.

3-й етап (19 листопада 1942 р. — грудень 1943 р.) ознаменувався докорінним переломом у ході Другої світової війни. Червона армія здобула найважливіші перемоги під Сталінградом і Курськом. Англо-американські війська звільнили Єгипет, Кіренайку, Тріполітанію, Туніс. У липні 1943 р. союзники країн антигітлерівської коаліції висадилися на Сицилії.

4-й етап (січень 1944 р. — травень 1945 р.). У цей період війська Червоної армії звільнили від нацистів західні території СРСР, вигнали гітлерівські війська з Польщі, Румунії, Югославії, Угорщини, Чехословаччини. 6 червня 1944 р. на півночі Франції англо-американські війська відкрили Другий фронт. 8 травня 1945 р. Німеччина підписала Акт про капітуляцію.

5-й етап (травень — вересень 1945 р.) — бойові дії на Далекому Сході й у Південно-Східній Азії. Ядерне бомбардування США японських міст Хіросіма і Нагасакі. 2 вересня 1945 р. — капітуляція Японії.

4. ПОДІЇ ВЕРЕСНЯ 1939 - ЛЮТОГО 1940 рр. НАПАД НІМЕЧЧИНИ НА ПОЛЬЩУ

Приводом для агресії стала провокація, організована нацистами. Увечері 31 серпня 1939 р. група озброєних есесівців, перевдягнених у польську військову форму, увірвалася в будинок радіостанції прикордонного містечка Глейвіц. Зробивши кілька пострілів перед мікрофоном, гітлерівці зачитали складений польською мовою текст, що нібито містив заклик польського уряду до війни проти Німеччини. Цей інцидент повинен був показати, що нову війну в Європі розпочала не Німеччина, а Польща.

1 вересня 1939 р. авіація Німеччини завдала удари по аеродромах, вузлах комунікацій, економічних і адміністративних центрах Польщі. Сухопутні сили Вермахту вдерлися до Польщі з півночі — зі Східної Пруссії, із заходу — зі Східної Німеччини і з півдня — зі Словаччини.

Польський уряд звернувся по допомогу до Лондона і Парижа для опору німецьким загарбникам.

3 вересня уряди Великої Британії та Франції оголосили війну Німеччині. Вступ у війну з Німеччиною великих держав — Великої Британії та Франції — означав, що розпочалася світова війна. Незважаючи на оголошення війни, Британія обмежилася морською блокадою Німеччини.

Визначте спільне та відмінне у приводах до початку Першої та Другої світових війн. Чи завжди для збройного нападу має бути привід?

Пригадайте сутність поняття «світова війна».

Історичні подробиці. Сучасні історики вважають очевидним, що СРСР вступив у Другу світову війну 17 вересня 1939 р. як агресор і союзник нацистської Німеччини. Натомість радянські, частина сучасних російських істориків вбачають у подіях після 17 вересня «визвольний похід» на допомогу українцям і білорусам, які жили на підлеглих Польщі територіях.

Першими прийняли на себе удар агресора захисники півострова Вестерплатте в районі Гданського порту, які сім днів тримали оборону. 16 вересня оточено Варшаву; 28 вересня варшавський гарнізон капітулював. 2 жовтня 1939 р. здалися в полон останні частини польської армії, що оборонялися. Польська держава перестала існувати.

5. ВСТУП ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ НА ТЕРИТОРІЮ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ І ЗАХІДНОЇ БІЛОРУСІЇ

У дні оборонних боїв польської армії проти німецьких військ, 17 вересня 1939 р., відповідно до положень секретного додаткового протоколу до пакту про ненапад між СРСР і Німеччиною від 23 серпня 1939 р., Червона армія перейшла польсько-радянський кордон.

Польський уряд і головнокомандування армії віддали наказ не вступати в бойові дії з радянськими військами. Лише в ході боїв під Вільнюсом і Гродно польські війська кілька днів тримали оборону.

У радянському полоні опинилося багато польських військовослужбовців, доля яких склалася трагічно. Ці події отримали в історії назву Катинської трагедії. Офіцери в Польщі були важливою частиною інтелігенції, носіями національної ідеї і становили небезпеку для сталінського режиму. За рішенням радянського керівництва, понад 20 тис. польських офіцерів, а також мобілізованих до польської армії представників інтелігенції розстріляли у 1940 р. під Харковом, у Катинському лісі під Смоленськом та в інших місцях.

Після зайняття радянськими військами Львова (22 вересня), коли вся територія Західної України і Західної Білорусії опинилася під контролем Червоної армії, формувався новий радянсько-німецький кордон по річках Нарев, Вісла, Сян. У новому радянсько-німецькому «Договорі про дружбу і державний кордон» 28 вересня 1939 р. зафіксували розподіл Польщі й уточнили нову лінію радянсько-німецького кордону, який було переміщено на схід.

На цьому тлі відбувалося подальше радянсько-німецьке зближення. 1 жовтня в Бресті на честь перемоги над Польщею відбувся спільний радянсько-німецький військовий парад. Для боротьби з польським підпіллям було налагоджено зв'язки між НКВС СРСР і гестапо (державною таємною поліцією Німеччини); розвивалося торгово-економічне співробітництво.

Частина населення Західної України вітала Червону армію. Натомість прихильники ОУН сприймали її як окупаційну і вороже ставилися до неї.

Для юридичного оформлення приєднання Західної України та Західної Білорусії до СРСР 22 жовтня 1939 р. під повним контролем нової влади відбулися вибори до Народних зборів, що провели без альтернативних кандидатів. У жовтні Народні збори прийняли Декларацію про возз'єднання Західної України з УРСР. Аналогічне рішення ухвалили в Білорусії, де Західна Білорусія возз'єдналася з БРСР. У сесія Верховної Ради СРСР на початку листопада 1939 р. ухвалила рішення про входження Західної України і Західної Білорусії до складу СРСР і їх возз'єднання з УРСР і БРСР.

Історичні подробиці. Уперше про знайдення масових поховань у Катинському лісі повідомив у 1943 р. Р.-К. фон Герсдорф, німецький офіцер (пізніше — учасник німецького Опору, учасник замаху на Гітлера). Скликана Німеччиною міжнародна комісія здійснила експертизу та встановила, що розстріли польських офіцерів були здійснені НКВС навесні 1940 р. Натомість СРСР заперечував свою причетність до цього розстрілу, звинувачуючи в цьому німецьких окупантів. Лише у 1990 р. радянське керівництво визнало відповідальність НКВС СРСР. Розслідування підтвердило винесення «трійкою НКВС» смертних вироків 14 542 польським військовополоненим, встановила смерть 1803 осіб та особи 22 із них. 26 листопада 2010 р. Держдума Росії визнала, що розстріл у Катині був здійснений за вказівкою радянських керівників і є злочином сталінського режиму.

Чому Катинська трагедія відіграє і сьогодні велику роль в історичній пам'яті та національній свідомості польського народу?

6. ПРИЄДНАННЯ БУКОВИНИ І БЕССАРАБІЇ

Перед вступом Червоної армії 28 червня 1940 р. до Буковини і Бессарабії СРСР в ультимативній формі вимагав від Румунії вивести її військ із Бессарабії та тієї частини Північної Буковини, де жило переважно українське населення. Уряд Румунії, не маючи

підтримки з боку Німеччини (секретний протокол не залишав Румунії жодних надій), віддав наказ своїм військам відійти. Невдовзі там встановили радянську владу. Північна Буковина увійшла до складу УРСР, як і Південна Бессарабія, а Північну Бессарабію включили до складу Молдавської РСР, що в 1940 р. перетворили на ще одну союзну республіку.

7. АНЕКСІЯ КРАЇН ПРИБАЛТИКИ

Восени 1939 р. радянське керівництво нав'язало урядам Естонії, Латвії та Литви «договори про взаємну допомогу», за умовами яких СРСР використовував їхні військово-морські бази. Підприємці, національна інтелігенція, чиновники, офіцерство негативно сприймали зближення із СРСР. На відміну від них, робітники, найбідніше селянство, особливо російське, у своїй більшості схвалювали такий хід розвитку подій.

Сталінське керівництво сприяло створенню в Прибалтиці маріонеткових Народних фронтів і, спираючись на свої збройні сили і місцевих комуністів, улітку 1940 р. змусило уряди Латвії, Литви й Естонії утворити підконтрольні Москві уряди. На наступних виборах новообрані Сейми Латвії і Литви, Державна рада Естонії проголосили входження цих країн у СРСР на правах союзних республік. У серпні 1940 р. VII сесія Верховної Ради СРСР прийняла постанову про входження проголошених ЛитРСР, ЛатРСР, ЕРСР до складу Радянського Союзу.

Анексія (лат. *annexio* — **приєднання**) — загарбання, насильницьке приєднання державою території, що належить іншій державі, народу.

8. «РАДЯНІЗАЦІЯ» НОВИХ ТЕРИТОРІЙ

На всіх територіях, що увійшли до складу СРСР у 1939—1940 рр., ліквідували стару систему управління. Замість колишніх чиновників призначали партійно-господарських працівників, які прибували з центральних районів СРСР. Багато з них не знали і не хотіли знати місцевих звичаїв, мови і традицій.

Деякі заходи нової влади місцеве населення зустріло схвально. Конфіскували землі поміщиків і заможних селян, впроваджували безплатні медичне обслуговування й освіту, націоналізували підприємства. Багато місцевих жителів поліпшили житлові умови за рахунок насильницького виселення колишніх господарів. Політика «деполонізації», спрямована на усунення поляків з органів влади, навчальних закладів, медичних установ тощо, надавала більше можливостей українцям.

Однак у більшості випадків на територіях, де господарство базувалося на приватній власності, нововведення радянської влади зустрічали відкрито вороже. У Сибір потяглися ешелони з політ'язнями — українцями, поляками, литовцями, естонцями, латишами.

7 січня 1939 р. основні сили 44-ї дивізії оточили й розгромили фінни. За розгромлення дивізії її командир Виноградова і начальник штабу Волкова віддали під суд і розстріляли перед строем (на передньому плані — тіло загиблого червоноармійця)

9. РАДЯНСЬКО-ФІНЛЯНДСЬКА ВІЙНА

28 листопада 1939 р. фінський уряд відкинув ультиматум СРСР щодо «відсунення» кордонів Карелії від Ленінграда і передачі військово-морської бази Ханко і порту Петсамо Радянському Союзу. 30 листопада 1939 р. нальотами авіації на Гельсінкі та вступом Червоної армії на Карельський перешийок розпочалася радянсько-фінляндська війна. Червона армія була недостатньо підготовлена до війни: в умовах морозів часто виходила з ладу техніка, бракувало мінометів і стрілецької зброї, зимового одягу. Лише в лютому 1940 р. ціною величезних втрат Червоної армії вдалося прорвати лінію укріплень на Карельському перешийку між Фінською затокою і Ладозьким озером — так звану «лінію Маннергейма». 12 березня 1940 р. Фінляндія була змушена підписати мирний договір, погодившись передати СРСР Карельський перешийок з Выборгом і деякі інші території. У ході війни Фінляндія втратила понад 25 тис. осіб, а Червона армія — майже вп'ятеро більше.

У грудні 1939 р. Ліга Націй засудила СРСР як агресора і виключила його з числа членів організації. Фінляндії вдалося зберегти свою незалежність.

